

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา

อัลลอฮ์¹ ได้ทรงกำหนดกฎระเบียบต่าง ๆ ไว้ เพื่อให้จักรวาลทำงานไปตาม บทบาทอย่างเป็นระบบ ในบรรดากฎระเบียบเหล่านี้มีอยู่สองอย่างที่เรจะต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษ นั่นคือ การประทานปัจจัยยังชีพให้แก่บรรดาสิ่งมีชีวิตทั้งหลาย และการสืบทอดเผ่าพันธุ์ การที่อัลลอฮ์² ประทานปัจจัยยังชีพให้แก่บรรดาสิ่งมีชีวิตทั้งหลายนั้น ก็เพื่อให้ สิ่งมีชีวิตทั้งหลายสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ และด้วยวัตถุประสงค์ดังกล่าว พระองค์จึงได้ให้ ร่างกายของสิ่งมีชีวิตทั้งหลายอยู่ในสภาพที่จะคลุกคลีหรือรับประทานอาหารที่พระองค์ทรงประทานมาได้ (al-Maududi, 1980 : 84)

อัลลอฮ์³ ได้ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมาเป็นตัวแทนของพระองค์บนผืนแผ่นดิน ทั้งนี้ เพื่อมนุษย์จะได้ตั้งรกรากและปกครองโลก วัตถุประสงค์นี้จะเป็นจริงไม่ได้เว้นเสียแต่ว่าเผ่าพันธุ์ มนุษย์จะดำเนินชีวิต ประกอบอาชีพด้วยการเพาะปลูก ผลิต สร้างสรรค์และเคารพภักดีต่อพระ ผู้สร้างโลก ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงได้สร้างความต้องการและสัญชาตญาณบางอย่างไว้ในตัวมนุษย์ ทั้งนี้เพื่อที่จะกระตุ้นมนุษย์ให้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะประกันการอยู่รอดของพวกเขาเอง

ในบรรดาความต้องการที่มนุษย์จะต้องตอบสนองเพื่อการอยู่รอดของตนเอง ก็คือ อาหารและเครื่องดื่มนั่นเอง อย่างไรก็ตาม ความต้องการทางเพศก็เป็นความต้องการอย่างหนึ่ง ซึ่งมี วัตถุประสงค์เพื่อการอยู่รอดของเผ่าพันธุ์มนุษย์ ความรู้สึกทางเพศเป็นพลังขับเคลื่อนที่รุนแรงอย่าง หนึ่งในตัวมนุษย์ ซึ่งจะต้องได้รับการตอบสนอง (al-Qaradawi, 1973 : 189)

อัลเมาดูดี (al-Maududi, 1980 : 86-89) ได้อธิบายโดยกล่าวว่า “จากการศึกษา สรีระของมนุษย์ทางด้านชีววิทยาแสดงให้เห็นว่า เรือนร่างของมนุษย์นั้นถูกสร้างขึ้นมาในลักษณะ ที่เอื้ออำนวยประโยชน์ให้แก่เผ่าพันธุ์มากกว่าที่จะเป็นผลประโยชน์ต่อตัวของมนุษย์เองเสียอีก ใน ร่างกายของมนุษย์นั้น ต่อมทางเพศมีส่วนสำคัญที่สุดต่อชีวิต ต่อมาเหล่านี้ ด้านหนึ่งจะทำหน้าที่

1 อัลลอฮ์ หมายถึง พระนามของพระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงสร้างโลกนี้และสรรพสิ่งทั้งปวงบนโลกนี้ ผู้ทรงเอเกะ ผู้ทรงมีความสามารถยิ่งใหญ่ ทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ใต้พระบัญชาและอำนาจบันดาลของพระองค์ทั้งสิ้น มุสลิมทุกคนเป็นบ่าวของพระองค์ที่ต้องเคารพภักดีต่อพระองค์ แต่เพียงผู้เดียว

2 อ่านว่า สุบหานาฮูวาตะอาลา แปลว่า ผู้ทรงมหามหาบริสุทธิ์และผู้ทรงมหาสูงส่งยิ่ง

ผลิตฮอร์โมนส่งให้แก่วัยหนุ่มสาว เพื่อทำให้มนุษย์มีความสวยงาม กระปรี้กระเปร่าและแข็งแรง สร้างสติปัญญา และกำลังอำนาจที่จะต่อสู้เพื่อชีวิต อีกด้านหนึ่ง ต่อมเหล่านี้จะทำหน้าที่สร้างพลังทางเพศที่ผลักดันให้ทั้งชายและหญิงมีความปรารถนาที่จะอยู่ร่วมกัน ความรู้สึกเช่นนี้จะแรงมากในตอนที่ยังอยู่ในวัยหนุ่มสาวซึ่งเป็นวัยที่กำลังแข็งแรง กระฉับกระเฉง และมีเสน่ห์ ถ้าหากมนุษย์ไม่ฉวยโอกาสช่วงเวลาที่ดีที่สุดในชีวิตมาใช้ในการสร้างเผ่าพันธุ์แล้ว พลังที่เขามีอยู่ทั้งหมดก็ไม่มีประโยชน์อันใด และเขาก็ยังไม่ได้แสดงความเป็นผู้ชายออกมาอย่างสมบูรณ์ การมีต่อมเพศแล้วไม่นำมาใช้ให้เป็นประโยชน์นั้น นอกจากจะทำให้สุขภาพทางด้านจิตใจและร่างกายสูญเสียไปแล้ว ยังทำให้บุคลิกภาพส่วนตัวของเขาเสียไปด้วย ในกรณีของผู้หญิงก็เช่นเดียวกัน กลไกทางชีววิทยาในตัวของผู้หญิงนั้นถูกสร้างขึ้นมารับใช้เผ่าพันธุ์มนุษย์โดยเฉพาะ เมื่อผู้หญิงเข้าสู่วัยสาว อวัยวะภายในของเธอก็เริ่มเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สภาวะที่เตรียมจะตั้งครรภ์ได้ทันที และเมื่อเธอตั้งครรภ์แล้ว สภาพทางร่างกายและจิตใจก็จะเปลี่ยนแปลงไป และการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็นการเปลี่ยนแปลงเพื่อลูกในครรภ์โดยเฉพาะ เธอจะเริ่มมีความรู้สึกรักและทะนุถนอมลูกตั้งแต่ออยู่ในครรภ์ ความรักที่แม่มีต่อลูกนั้นเป็นความรักที่ลึกซึ้งกว่าความรักที่พ่อมีต่อลูกมากมายทีเดียว ระหว่างที่เธอดังครรภ์นั้น ต่อมนี้มันจะดึงเอาธาตุที่ดีที่สุดออกมาจากเลือดของมารดาไปแปรสภาพให้เป็นอาหารในรูปของนมสำหรับลูก นี่ก็คือสิ่งที่อัลลอฮ์ ~~๕๕~~ กำหนดให้เธอต้องอุทิศตัวเพื่อเผ่าพันธุ์ของเธอ หลังจากที่ช่วงเวลาผ่านไป ร่างกายของผู้หญิงก็จะเตรียมตัวเพื่อการตั้งครรภ์อีก ขบวนการให้กำเนิดมนุษย์ชาตินี้จะยังคงดำเนินไปเรื่อย ทรานนทานเท่าที่ร่างกายของเธอยังมีความสามารถที่จะรับใช้เผ่าพันธุ์มนุษย์ชาติได้”

สิ่งที่กล่าวมาข้างต้นแสดงให้เห็นชัดว่า ช่วงที่ดีที่สุดสำหรับชีวิตของผู้หญิงนั้นคือช่วงที่เธอพร้อมที่จะให้กำเนิดเผ่าพันธุ์ ทศนะที่กล่าวมานี้ตรงกับทศนะของนักวิทยาศาสตร์ชาวรัสเซียคนหนึ่งชื่อ แอนตัน เนมิลอฟ (Anton Nemilov) ซึ่งเขียนไว้ในหนังสือเรื่อง Biological Tragedy of Woman ว่า “ตามความจริงแล้วผู้หญิงนั้นถูกสร้างขึ้นมาก็ด้วยวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเผ่าพันธุ์มนุษย์ชาติแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น” (Nemilov, 1932 : 25)

อัลลอฮ์ ~~๕๕~~ ได้วางระเบียบการตอบสนองความต้องการทางเพศไว้โดยยอมให้ดำเนินไปภายในกฎเกณฑ์บางอย่างและไม่ไปทำลายมันหรือปล่อยให้มันดำเนินไปอย่างเสรี นี่ก็คือจุดยืนของศาสนาที่มาจากพระผู้อภิบาลซึ่งได้ทำให้ครอบครัวอันเป็นผลของการสมรสเป็นสถาบันหนึ่งของสังคม ซึ่งเป็นศาสนาที่ห้ามการผิดประเวณีหรือการมีชู้ ความจริงอิสลามเป็นศาสนาที่ยอมรับบทบาทของพลังขับเคลื่อนทางเพศ และอิสลามก็อำนวยความสะดวกในการตอบสนองให้แก่มันโดยผ่านทาง การสมรสอย่างถูกต้อง ขณะเดียวกันอิสลามก็ห้ามการมีความสัมพันธ์ทางเพศนอกเหนือการสมรส หรือแม้แต่หนทางที่จะนำไปสู่ความประพฤติดังกล่าวอย่างเข้มงวด

นอกจากนี้แล้ว อิสลามก็ไม่สนับสนุนการดำรงตนเป็นโสดไปตลอดชีวิตและการรังเกียจผู้หญิง
ด้วย (al-Qaradawi, 1973 : 190)

อิสลามส่งเสริมให้มีการสมรส เพราะการสมรสเป็นแนวทางแห่งอิสลาม อัลลอฮ์
ﷻ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا
وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُونَ ﴾

(21 :)

ความว่า “ และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือทรง
สร้างคู่ครองให้แก่พวกเจ้าจากตัวของพวกเจ้าเอง เพื่อพวกเจ้าจะ
ได้พักพิงอยู่กับพวกนาง และทรงให้มีความรักใคร่และความ
เมตตาระหว่างพวกเจ้า แท้จริงในการนี้ ย่อมเป็นสัญญาณแก่หมู่
ชนผู้ใคร่ครวญ”

(อัรรูม : 21)

อายะฮ์ข้างต้น กล่าวถึงการมีคู่ครอง ซึ่งบรรดาผู้ชายนั้นควรที่จะสมรส เพราะ
ด้วยการสมรสเท่านั้น ทำให้สามีได้ภรรยาอันเป็นที่พักพิงทางจิตใจ ทั้งเป็นการสร้างความผูกพัน
ความรักใคร่และความเมตตาระหว่างทั้งสองฝ่ายอีกด้วย

การมีคู่ครองเป็นแนวทางหนึ่งจากบรรดาแนวทางที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้กำหนดไว้ใน
การสร้างหรือบังเกิดมนุษย์ ซึ่งถือเป็นเรื่องธรรมดาของชาวโลก ไม่ใช่ของแปลกอะไรในโลก
มนุษย์หรือโลกของสัตว์หรือโลกแห่งพฤกษชาติ (Sabiq, n.d. : 2/329)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَأَنْكِحُوا الْأَيَّمَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ
إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَسِعَ عَلِيمٌ ﴾

(32 :)

ความว่า “และพวกเจ้าจงจัดการสมรสให้แก่บรรดาผู้เป็นโสดใน หมู่พวกเจ้า และบรรดาผู้ประพฤตินอกหมู่ทาสชายและทาสหญิง ของพวกเจ้า หากแม้พวกเขาเป็นผู้ยากจน แน่แน่นอนอัลลอฮฺจะ ทรงประทานความร่ำรวยให้แก่พวกเขาจากความโปรดปรานของ พระองค์ และอัลลอฮฺนั้นทรงไพศาลอีกทั้งทรงรอบรู้อีก”

(อันนุร : 32)

อายะฮ์อัลกุรอานข้างต้นสนับสนุนให้ผู้ที่เป็นโสดทำการสมรส ถึงแม้ว่าบุคคล ดังกล่าวจะมีฐานะยากจนก็ตาม เพราะอัลลอฮฺ จะทรงประทานปัจจัยยังชีพให้แก่เขา เมื่อเขา ได้สร้างครอบครัวโดยผ่านการสมรสที่ถูกต้องตามกฎหมายอิสลามได้

การสมรสนั้นถือว่าเป็นความจำเป็นอย่างหนึ่งในการดำรงชีวิตของมนุษย์ตาม ระบบอิสลาม ซึ่งไม่สนับสนุนการใช้ชีวิตโดดเดี่ยวเป็นโสดโดยไม่จำเป็น ทั้งยังห้ามการใช้ชีวิต แบบลำลองทางเพศอย่างเด็ดขาด นอกจากนั้นการสมรสยังมีประโยชน์ทางสังคม จิตใจและ ศาสนาอีกด้วย ซึ่งอาจสรุปได้ดังนี้ (อิสมาแอ อาลี, 2545 : 22-23)

1. เป็นการสนองความต้องการทางเพศ ซึ่งเป็นความต้องการตามธรรมชาติอย่าง หนึ่งของมนุษย์ การห้ามมิให้มีเพศสัมพันธ์อย่างเด็ดขาดเป็นการฝืนธรรมชาติ และการปล่อยให้ มีเพศสัมพันธ์ขึ้นอย่างอิสระโดยไม่มีขอบเขตและกฎเกณฑ์ ก็จะทำให้มนุษย์ใช้ชีวิตทางเพศไม่คิด อะไรรีบสัตว์เดรัจฉาน แล้วยังเป็นสาเหตุให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคติดต่อต่าง ๆ อีกด้วย

2. เป็นการรักษาเผ่าพันธุ์และวงศ์ตระกูลของมนุษย์ ถึงแม้ว่าการมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่กำหนดคู่อย่างชัดเจนจะสามารถรักษาเผ่าพันธุ์มนุษย์ไว้ได้เช่นกัน แต่เป็นการรักษาที่เต็มไปด้วย ปัญหา เด็กที่เกิดมารู้จักแต่เฉพาะมารดาของตัวเองเท่านั้น โดยไม่รู้ว่าเป็นใครนั้นเป็นเด็ก ที่มีปัญหาและอาจสร้างปัญหาให้แก่สังคมได้ ขณะเดียวกันก็ไม่มีผู้ปกครองคนใดที่จะรับผิดชอบ ในการเลี้ยงดูให้การอบรมและให้ความคุ้มครองเหมือนเด็กทั่วไปที่ควรจะได้รับ

3. เป็นการสร้างสังคมที่เข้มแข็ง เพราะสังคมนั้นประกอบด้วยครอบครัว เมื่อ ทุกครอบครัวเป็นครอบครัวที่มั่นคงและมีความสุขก็จะทำให้สังคมมีความเป็นปึกแผ่น มีความสงบ สุข และมีความเข้มแข็งไปด้วย

4. เป็นการสร้างความสุข ความรัก และความอบอุ่นใจให้แก่คู่สมรส ทั้งเป็นการ แบ่งเบาภาระหน้าที่ความรับผิดชอบ ร่วมมือกันในการสร้างครอบครัวและร่วมรับผิดชอบต่อลูก ๆ ที่จะมามีในอนาคต

5. เป็นการสร้างความสมบูรณ์ในด้านศาสนา

สิ่งที่กล่าวมาข้างต้นถือว่าเป็นวัตถุประสงค์ของการสมรส ซึ่งในบรรดา วัตถุประสงค์เหล่านี้ วัตถุประสงค์ที่สำคัญที่สุดของการสมรสก็คือ การรักษาเผ่าพันธุ์มนุษย์ โดยมีหลักฐานจากหะดีษ¹ ที่กล่าวถึงการขยายเผ่าพันธุ์มนุษยชาติ ดังนี้

: ﷺ :))
:
)) : (()
((

ความว่า : จากมะกอล บิน ยะซาร์ กล่าวว่า “ได้มีชายคนหนึ่ง มาหาท่านเราะสูล² ﷺ³ แล้วกล่าวว่า “ฉันได้พบหญิงคนหนึ่ง ซึ่งฉันจะแต่งงานด้วย เธอเป็นหญิงที่มีวงศ์ตระกูลสูงและ สวยงามมาก แต่เธอเป็นหมั้น ฉันจะแต่งงานกับเธอได้ หรือไม่ ?” ท่านเราะสูล ﷺ กล่าวว่า “ไม่” แล้วเขาได้มาหา ท่านเราะสูล ﷺ อีกเป็นครั้งที่สอง ท่านเราะสูล ﷺ ก็ห้ามเขาอีก เขาก็ได้มาหาท่านเราะสูล ﷺ อีกเป็นครั้งที่สาม ท่านเราะสูล ﷺ จึงกล่าวว่า “จงแต่งงานกับหญิงที่ให้ความรักอย่างลึกซึ้ง (แก่สามี) และให้กำเนิดบุตรมาก เพราะฉันภูมิใจที่ประชาชาติของ ฉันมีมากมายในวันกิยามะฮ์”⁴

หะดีษดังกล่าวข้างต้นแสดงถึงการสนับสนุนให้มีบุตรมาก ดังนั้น การเพิ่ม จำนวนผู้สืบเชื้อสายให้มากขึ้น จึงเป็นสิ่งที่อิสลามเรียกร้องให้กระทำ โดยอิสลามถือว่าเป็น จุดมุ่งหมายที่สูงส่งของการสมรส เพราะการรักษาเผ่าพันธุ์นั้นเป็นผลตามธรรมชาติในการสร้าง ความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างชายและหญิงขึ้นมา ซึ่งการสืบพันธุ์นั้นเป็นธรรมชาติของมนุษย์ ดังนั้นการห้ามมิให้สืบพันธุ์นั้นถือว่าเป็นการฝืนธรรมชาติ อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

1 หะดีษ หมายถึง คำพูด การกระทำ และการยอมรับของท่านเราะสูล ﷺ

2 เราะสูล หมายถึง บุคคลที่อัลลอฮ์ทรงคัดเลือกให้เป็นผู้นำหลักคำสอนที่เป็นบัญญัติใหม่ของศาสนาอิสลามไปเผยแพร่ทั้งโดยคัมภีร์และการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างให้กับประชาชาติที่ไปเผยแพร่

3 อ่านว่า คือลลิลลอสูละลัยอิวะสัดลัม แปลว่า ขอพระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ทรงโปรดปรานและประทานความสันติสุขแก่ท่าน

4 หะดีษบันทึกโดยอุมูดาวูด, กิตาบที่ 6 บทที่ 4 หะดีษหมายเลข 2050 ; อิบน์มาญะฮ์, กิตาบที่ 9 บทที่ 1 หะดีษหมายเลข 1508 ; อันนะซาอีย์, กิตาบที่ 26 บทที่ 11 หะดีษหมายเลข 3026

﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا
لَا تَبَدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾

(30 :)

ความว่า “ ดั้งนั้น เจ้าจงผินหน้าของเจ้าสู่ศาสนาที่เที่ยงแท้ อัน
เป็นธรรมชาติของอัลลอฮฺ ซึ่งพระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมาบน
พื้นฐานอันนั้น ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในสิ่งถูกสร้างของอัลลอฮฺ
นั่นคือ ศาสนาอันเที่ยงตรง แต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้ ”

(ฮัรุม : 30)

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงเรียกร้องให้พึ่งพาพระองค์ในการให้ปัจจัยยังชีพแก่ลูก ๆ ซึ่งทาง
ที่จะได้มานั้นก็ต้องเป็นการขวนขวาย แสวงหาด้วยวิธีการที่หะลาล (เป็นที่อนุมัติ) อัลลอฮฺ ﷻ ได้
ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّيَ عَلَيْكُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ
وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِمَّنْ إِمْلَقْنَا نَحْنُ
نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا
بَطْنٌ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَٰلِكُمْ
وَصَدَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾

(151 :)

ความว่า “ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า เจ้าทั้งหลายจงมาเถิด
ฉันจะอ่านให้ฟัง สิ่งที่พระผู้อภิบาลของพวกเขาเจ้าได้ห้ามไว้แก่
พวกเขา นั่นคือ พวกเขาอย่านำสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับ
พระองค์ และจงทำดีต่อผู้บังเกิดเกล้าทั้งสอง และอย่าฆ่าลูก ๆ
ของพวกเขา เนื่องจากกลัวความจน เราเป็นผู้ให้ปัจจัยยังชีพแก่
พวกเขาและแก่พวกเขา และจงอย่าเข้าไปใกล้บรรดาสิ่งชั่วช้า ทั้งที่
เปิดเผยและปกปิด และอย่าฆ่าชีวิตที่อัลลอฮฺทรงห้ามไว้ เว้นแต่

ด้วยสิทธิอันชอบธรรมเท่านั้น นั่นแหละที่พระองค์ทรงสั่งเสีย
ไว้แก่พวกเจ้า เพื่อว่าพวกเจ้าจะใช้ปัญญา”

(อัลอันอาม : 151)

อายะฮ์อัลกุรอานข้างต้นชี้ให้เห็นว่า การคุมกำเนิดทุกรูปแบบ การวางแผนครอบครัว การทำหมัน และแม้แต่การสร้างค่านิยมเพื่อถ่วงระยะเวลาสมรส เพื่อควบคุมการเติบโตของประชากร และเพื่อมาตรฐานการดำเนินชีวิตให้สูงขึ้นนั้น เป็นเรื่องที่ขาดศีลธรรมและบาปหนัก (Afzalur Rahman, n.d. : 210 อ้างใน อับดุลเลาะ อับรู, 2528 : 10) อันจะเป็นพฤติกรรมของพวกญาฮิลียะฮ์¹ ที่มักฆ่าบุตรของตน นอกจากจะเสื่อมเสียเกียรติยศของผู้ปกครองแล้ว ปัญหาทางเศรษฐกิจก็เป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ก่อโศกนาฏกรรมนั้นขึ้น (Zafeeruddin, n.d. : 8-10 อ้างใน อับดุลเลาะ อับรู, 2528 : 10)

จากหลักฐานทั้งหมดที่ยกมานั้นเป็นทัศนะทั่วไปของอิสลามเกี่ยวกับการรักษาเผ่าพันธุ์ ซึ่งเรียกรื่องเชษฐชนให้มีบุตรมาก เพราะมีหะดีษหลายหะดีษส่งเสริม และอัลกุรอานก็ได้บ่งชี้ไว้โดยถือว่า การรักษาเผ่าพันธุ์นั้นเป็นธรรมชาติของมนุษย์ การไปจำกัดการมีลูกย่อมจะเป็นการค้านกับธรรมชาติที่เดียว ด้วยเหตุนี้ อิสลามจึงไม่เห็นด้วยกับการวางแผนครอบครัวด้วยการคุมกำเนิด เพราะขัดกับวัตถุประสงค์ของการสมรสที่ทำให้มีการขยายเผ่าพันธุ์และเพิ่มจำนวนประชากรให้มาก

อย่างไรก็ตาม การคุมกำเนิดเป็นที่อนุมัติแต่กรณี ไม่อนุมัติในหลักการหมายความว่า อนุมัติให้เฉพาะรายบุคคล เมื่อมีสาเหตุจำเป็น เช่น หากบุคคลใดเห็นว่าภรรยาของตนจะต้องเสี่ยงชีวิตหรือเป็นอันตรายตามความเห็นของนายแพทย์ผู้ออกความเห็นตรงตามหลักวิชา และด้วยใจเป็นธรรม ถ้าหากปล่อยให้การตั้งครรภ์เกิดขึ้น แล้วใช้วิธีการป้องกันหรือคุมกำเนิดที่ถูกต้องเพื่อเป็นการป้องกันอันตรายนั้น ๆ ก็ถือว่าเป็นที่อนุมัติสำหรับภรรยาในการที่จะคุมกำเนิด อย่างไรก็ตาม เกี่ยวกับสาเหตุของการคุมกำเนิดนั้น แต่ละคนต้องรับผิดชอบต่ออัลลอฮ์ ﷻ ผู้ทรงรอบรู้ในเจตนารมณ์ และวัตถุประสงค์ของเขา (สายสัมพันธ์, 2524 : 65)

ในอดีตประเทศไทยมีนโยบายเพิ่มประชากรอย่างไม่เป็นทางการมาเป็นเวลานานหลายสิบปี จนถึง พ.ศ. 2500 นโยบายดังกล่าวจึงเปลี่ยนไป และได้ประกาศนโยบายลดอัตราการเพิ่มประชากรอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2513 มีความว่า “รัฐบาลไทยมีนโยบายสนับสนุนการวางแผนครอบครัวตามความสมัครใจ เพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ อันเนื่องมาจากอัตราเพิ่มของประชากรที่สูงมาก ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ”

¹ ญาฮิลียะฮ์ หมายถึง ยุคหนึ่งที่เต็มไปด้วยความมั่งงาย ก่อนสมัยที่มุฮัมมัดจะถูกแต่งตั้งให้เป็นเราะฮูล หรือสมัยก่อนอิสลาม

(ทักษิณีย์ ทองสว่าง, 2544 : 144-149) รัฐบาลได้กำหนดนโยบายประชากรเป็นทางการครั้งแรกไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ระยะที่ 3 (พ.ศ. 2515-2519) โดยมีประกาศเป็นทางการในวันที่ 17 มีนาคม 2513 ให้รวมกิจกรรมประชากรเข้าไว้กับการพัฒนาด้วย เพื่อปรับปรุงมาตรฐานความเป็นอยู่ สวัสดิการ และคุณภาพชีวิตของประชากร (ศิริ ฮามสุโพธิ์, 2543 : 316)

นโยบายประชากรของประเทศไทยดังกล่าวถือได้ว่าขัดกับหลักการอิสลาม เพราะอิสลามไม่เห็นด้วยกับแนวคิดในเรื่องการลดอัตราประชากร ตรงกันข้ามอิสลามกลับสนับสนุนการเพิ่มจำนวนประชากรให้มากขึ้น เพื่อให้มีทายาทสืบทอดวงศ์ตระกูล เพราะถือว่าเป็นวัตถุประสงค์ที่สำคัญของการสมรส ซึ่งจำเป็นที่จะต้องขยายเผ่าพันธุ์และเพิ่มประชากรมุสลิมให้มาก เนื่องจากการเพิ่มของประชากรมุสลิมเป็นความโปรดปรานของอัลลอฮ์ ﷻ และเป็นที่ภาคภูมิใจของท่านเราะฮูล ﷺ ดังที่ท่านได้กล่าวว่า “พวกท่านจงสมรสกับหญิงที่ให้ความรักอย่างลึกซึ้ง (แก่สามี) และให้กำเนิดบุตรมาก เพราะฉันภูมิใจที่ประชาชาติของฉันมีมากมายในวันกิยามะฮ์”¹ และจากจำนวนประชากรที่มากนั้นสามารถที่จะขยายการเผยแพร่บทบัญญัติของอัลลอฮ์ ﷻ พร้อมกับปฏิบัติบทบัญญัตินั้นได้ ตลอดจนสามารถต่อสู้ในหนทางของพระองค์ เพื่อปกป้องสังคมมุสลิม ในกรณีที่สังคมมุสลิมถูกรังแกจากศัตรู ด้วยเหตุนี้อิสลามจึงเห็นว่าควรหลีกเลี่ยงการคุมกำเนิด และหันมาเพิ่มจำนวนประชากรมุสลิมแทน ทั้งนี้เพื่อทำให้สังคมมุสลิมมีความเข้มแข็ง

ปัจจุบันชาวมุสลิมรุ่นใหม่ได้หันมาคุมกำเนิดกันมากขึ้น ทั้งนี้ อาจเนื่องจากสาเหตุหรือเหตุผลบางอย่าง อาทิเช่น ไม่มีความรู้ความเข้าใจในบทบัญญัติของอิสลาม และบางคนคุมกำเนิด เพราะกลัวความยากจน และคิดว่า เมื่อมีบุตรมาก ก็ไม่มีรายได้พอที่จะเลี้ยงดูบุตรทุกคนได้อย่างเต็มที่ และทำให้ค่าใช้จ่ายในครอบครัวเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ เป็นการเพิ่มภาระให้กับตนเอง จึงทำให้ต้องทำงานหนักขึ้น และรู้สึกเบื่อหน่ายกับการที่ต้องคลอดบุตรหลายคน ส่วนหญิงบางคนก็อาจมีเหตุผลจำเป็นอย่างที่คุมกำเนิด เช่น การตั้งครรภ์อาจเป็นอันตรายต่อชีวิตของตน เนื่องจากสุขภาพร่างกายไม่สมบูรณ์ ก็เป็นที่อนุมัติสำหรับหญิงนั้นในการคุมกำเนิด

อย่างไรก็ตาม การเรียกร้องเชิญชวนให้มีการคุมกำเนิด ตลอดจนการคุมกำเนิดของสตรีมุสลิมในสังคมไทย ถือว่าเป็นการขัดกับสิ่งที่ปรากฏในหะดีษของท่านเราะฮูล ﷺ ที่ให้เพิ่มจำนวนประชากรมุสลิมให้มาก และในตัวของอัลกุรอานที่ระบุว่า อัลลอฮ์ ﷻ เป็นผู้ทรงประทานปัจจัยยังชีพ (ริซกี)²

¹ อ้างแล้วหน้า 5

² อันนุร : 32, อัลอันอาม : 151, อัลอิสรออ์ : 31, อันนะหฺล : 72, อัลอังกะบูต : 60, ฮูด : 6, อัยยูริยาต : 58, อัซซุรอ : 12, อัลฮิจร : 20, ยูनुส : 31, ฟาฏีร : 3

จังหวัดปัตตานีเป็นจังหวัดที่มีประชากรนับถือศาสนาอิสลามเป็นส่วนใหญ่ โดยมีประชากรนับถือศาสนาอิสลาม จำนวน 540,522 คน คิดเป็นร้อยละ 85 (สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดปัตตานี, 2550) ซึ่งเป็นสังคมมุสลิมที่มีความเคร่งครัดในหลักคำสอนของศาสนาอิสลาม มีมัสยิดเป็นศาสนสถานสำหรับประกอบพิธีทางศาสนา มีหลักปฏิบัติและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับศาสนาอิสลาม เช่น การละหมาดในวันศุกร์ที่มีมัสยิด การถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอน พิธีสมรสแบบอิสลาม เป็นต้น สำหรับพื้นที่ในเขตอำเภอเมืองของจังหวัดปัตตานี เป็นพื้นที่ที่มีประชากรมากกว่าอำเภออื่น โดยมีประชากรที่นับถือศาสนาอิสลาม จำนวน 103,747 คน คิดเป็นร้อยละ 86.9 (สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดปัตตานี, 2550) ซึ่งมีวิถีชีวิตและขนบธรรมเนียมประเพณีปฏิบัติที่สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติตามบทบัญญัติอิสลาม ดังนั้นแนวคิดด้านการคุมกำเนิดนั้น ชาวมุสลิมโดยทั่วไปทราบว่าคุมกำเนิดเป็นการกระทำที่ขัดกับหลักการอิสลาม อย่างไรก็ตาม ภายใต้อิทธิพลของวัฒนธรรมตะวันตกที่เข้ามาในประเทศไทย โดยเฉพาะสตรีได้ปฏิบัติคุมกำเนิดเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ โดยมีทั้งความจำเป็นทางด้านฐานะการเงิน ด้านการอบรมเลี้ยงดู ด้านการศึกษา เป็นต้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นว่าจำเป็นต้องศึกษาทัศนคติต่อการคุมกำเนิดของสตรีมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์

- 1.2.1 เพื่อศึกษาบทบัญญัติอิสลามเกี่ยวกับการคุมกำเนิด
- 1.2.2 เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจด้านศาสนาเกี่ยวกับการคุมกำเนิดของสตรีมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี
- 1.2.3 เพื่อศึกษาทัศนคติต่อการคุมกำเนิดของสตรีมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี
- 1.2.4 เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการคุมกำเนิดของสตรีมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี จำแนกตามลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจและสังคม และระดับความรู้ความเข้าใจด้านศาสนาเกี่ยวกับการคุมกำเนิด

1.3 ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย

1.3.1 ประโยชน์ต่อการศึกษา

1.3.1.1 ทำให้ทราบบทบัญญัติอิสลามเกี่ยวกับการคุมกำเนิด

1.3.1.2 ทำให้ทราบระดับความรู้ความเข้าใจด้านศาสนาเกี่ยวกับการคุมกำเนิดของสตรีมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

1.3.1.3 ทำให้ทราบทัศนคติต่อการคุมกำเนิดของสตรีมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

1.3.1.4 ทำให้ทราบความแตกต่างของทัศนคติต่อการคุมกำเนิดของสตรีมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ที่มีลักษณะทางด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม และระดับความรู้ความเข้าใจด้านศาสนาเกี่ยวกับการคุมกำเนิดต่างกัน

1.3.2 ประโยชน์ต่อสังคม

1.3.2.1 เป็นแนวทางประกอบการตัดสินใจวางนโยบายของรัฐในเรื่องคุมกำเนิดที่ใช้เฉพาะกลุ่มสตรีมุสลิมได้

1.3.2.2 เป็นแนวทางสำหรับรัฐ เพื่อสามารถนำนโยบายคุมกำเนิดมาประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับหลักการอิสลามและตามความต้องการของสตรีมุสลิมได้

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติต่อการคุมกำเนิดของสตรีมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

ผู้วิจัยได้ศึกษาเฉพาะแหล่งของชุมชนในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี 2 ชุมชนของตำบลในเขตเทศบาล ได้แก่ ตำบลชะบารัง ชุมชนปะการอ และตำบลจะบังติกอ ชุมชนตะลุโบะ และ 2 หมู่บ้านของตำบลนอกเขตเทศบาล ได้แก่ ตำบลคลองมานิง หมู่บ้านคลองมานิง และตำบลปยุต หมู่บ้านสูงกาลิ จำนวน 721 ครอบครัว¹

¹ ที่มา : นางศรีธยา รอดศรีนาค สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ที่ว่าการอำเภอเมืองปัตตานี วันที่ 29 กันยายน 2549
สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง เทศบาลเมืองปัตตานี วันที่ 3 ตุลาคม 2549
สัมภาษณ์ นายสรรเสริญ นิสะณี ประธานชุมชนตะลุโบะ วันที่ 16 มีนาคม 2549
สัมภาษณ์ นายวรภัทร์ อคิวิชญ์ฐิติวิธ ประธานชุมชนปะการอ วันที่ 20 มีนาคม 2549

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ สตรีมุสลิมที่สมรสแล้วในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล จำนวน 721 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ สตรีมุสลิมที่สมรสแล้ว โดยศึกษาสตรีมุสลิมที่มีสถานภาพเป็นภรรยาอยู่ หรือสตรีมุสลิมที่ขาดจากการสมรสแล้ว ในแต่ละครอบครัวจำนวน 260 คน ซึ่งขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร ยามานะ (Taro Yamane', 1973 : 727-728)

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา มีดังนี้

ตัวแปรต้น

1. ลักษณะทางด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม

- 1.1 อายุ
- 1.2 สถานภาพการสมรส
- 1.3 อายุตอนสมรสครั้งแรก
- 1.4 ระยะเวลาการสมรส
- 1.5 จำนวนบุตรที่มีชีวิต
- 1.6 จำนวนบุตรที่ต้องการ
- 1.7 อาชีพ
- 1.8 อาชีพของสามี
- 1.9 รายได้ของครอบครัว
- 1.10 ระดับการศึกษาด้านศาสนา
- 1.11 ระดับการศึกษาด้านสามัญ
- 1.12 ชุมชนที่อยู่อาศัย (ภูมิลำเนา)
- 1.13 ลักษณะชุมชนที่อยู่อาศัย

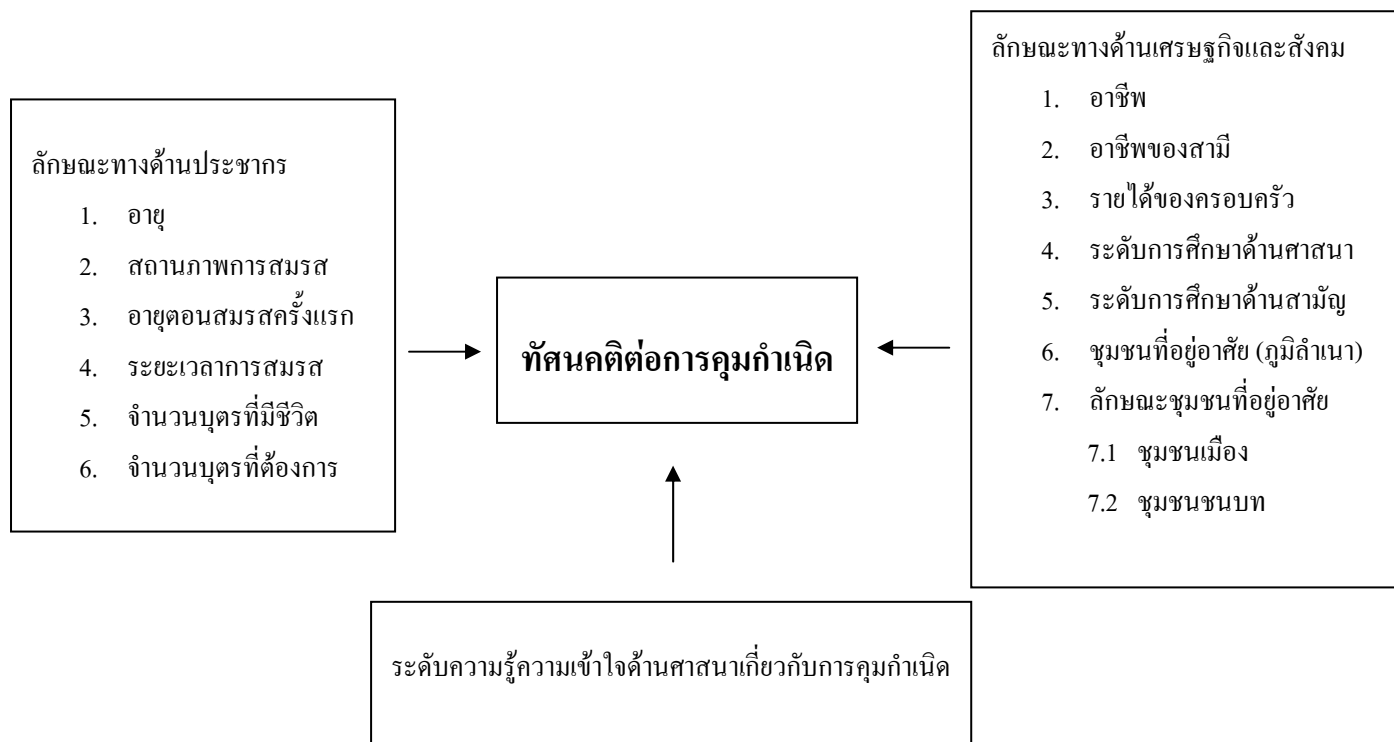
1.13.1 ชุมชนเมือง (ในเขตเทศบาล)

1.13.2 ชุมชนชนบท (นอกเขตเทศบาล)

2. ระดับความรู้ความเข้าใจด้านศาสนาเกี่ยวกับการคุมกำเนิด

ตัวแปรตาม คือ ทศนคติต่อการคุมกำเนิดของสตรีมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ 5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง, 4 = เห็นด้วย, 3 = ไม่แน่ใจ, 2 = ไม่เห็นด้วย และ 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

1.5 ข้อตกลงเบื้องต้น

1.5.1 ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ ๕ (สุขหานาฮฺวาตะฮฺลา) ตามหลังพระนามของอัลลอฮฺ และสัญลักษณ์ ๕ (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) ตามหลังพระนามของเราะซูล

1.5.2 ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ ﴿.....﴾ กำกับตัวบทอายะฮฺอัลกุรอาน และสัญลักษณ์ ((.....)) กำกับตัวบทอัลหะดีษ

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 การคุมกำเนิด หมายถึง การป้องกันการปฏิสนธิ หรือการป้องกันการตั้งครรภ์

1.6.2 ศตริมุสลิม หมายถึง ศตริไทยมุสลิมที่นับถือศาสนาอิสลาม ซึ่งสมรสแล้ว อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

1.6.3 บทบัญญัติอิสลามเกี่ยวกับการคุมกำเนิด หมายถึง บทบัญญัติอิสลามจากอัลกุรอานและอัลหะดีษที่เกี่ยวกับการคุมกำเนิด

1.6.4 ความรู้ความเข้าใจด้านศาสนาเกี่ยวกับการคุมกำเนิด หมายถึง การรับรู้ข้อเท็จจริงของสตรีมุสลิมเกี่ยวกับหลักการอิสลามที่เกี่ยวกับการคุมกำเนิด ซึ่งประเมินได้จากการใช้แบบสอบถามวัดระดับความรู้ความเข้าใจ เกณฑ์ที่ใช้ในการแปลผลของระดับความรู้ความเข้าใจ โดยแบ่งเป็น 3 ระดับตามคะแนนที่ได้ ซึ่งมีคะแนนเต็ม 40 คะแนน ดังนี้

0-13 คะแนน หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจในระดับต่ำ

14-27 คะแนน หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง

28-40 คะแนน หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจในระดับสูง

1.6.5 ทักษะคิดต่อการคุมกำเนิด หมายถึง ความคิดเห็นของสตรีมุสลิมที่มีต่อการคุมกำเนิด ซึ่งประเมินได้จากการใช้แบบสอบถามวัดระดับความคิดเห็น แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) สร้างตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ 5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง, 4 = เห็นด้วย, 3 = ไม่แน่ใจ, 2 = ไม่เห็นด้วย และ 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เกณฑ์ที่ใช้ในการแปลผล แบ่งเป็น 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์สัมบูรณ์ (Absolute Criteria) ของเบสท์ (Best, 1981 : 184-185) ดังนี้

<u>ค่าคะแนนเฉลี่ย</u>	<u>ความหมาย</u>
4.50 – 5.00	มีทัศนคติในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง
3.50 – 4.49	มีทัศนคติในระดับเห็นด้วย
2.50 – 3.49	มีทัศนคติในระดับไม่แน่ใจ
1.50 – 2.49	มีทัศนคติในระดับไม่เห็นด้วย
1.00 – 1.49	มีทัศนคติในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง